Diumenge 16 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,24-43): Els proposà una altra paràbola, dient: «(...) El regne dels cels és semblant a un gra de mostassa que un home pren i el sembra en el seu camp. La que certament és la més petita de totes les llavors, quan ha crescut és la més gran de totes les hortalisses, i es fa arbre, de manera que els ocells del cel venen i s'ajoquen a les seves branques» (...).

La paràbola del gra de mostassa

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Regne de Déu segueix vivint el temps de la sembra i de la llavor. Es fa present al món com una llavor, com una realitat molt petita. A vegades, ni se la veu, com el gra de mostassa, el més petit de tots els grans. Nogensmenys, conté en si un arbre sencer. Aquesta llavor és presència del futur; és promesa ja present: així és l'Església.

En la història de tot allò que té vida, els començaments de les novetats són petits, gairebé invisibles; poden passar inadvertits. Però la llavor de l'Església porta en si la potencialitat infinita de Déu. Un exemple: des del punt de vista de la història del món, la resurrecció de Jesús és poc cridanera, és la llavor més petita de la història. Però, alhora, és la novetat més gran de la nostra història.

—Senyor, aquesta inversió de proporcions és un dels teus misteris: ets tan gran que pots fer-te petit. Quin consol!